

РЕШЕНИЕ

№ 4099

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 24.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11674** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, вр. чл.63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „МОНО КЛУБ“ ООД, [населено място], депозирана чрез пълномощника му адв. А. Г. от САК, срещу Решение №4105/09.09.2024 г. на СРС, НО, 17-ти състав, постановено по АН дело №6579/2024 г., с което е потвърдено Наказателно постановление №004701/14.02.2024 г., издадено от Директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б., към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП. Със същото на основание чл.233, ал.2 ЗЗП на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.127, ал.2 ЗЗП. В касационната жалба се твърди, че СРС неправилно е приел, че необсъждането в НП на подаденото възражение не представлява съществено процесуално нарушение, както и че неправилно са игнорирани свидетелските показания на св. К. М., от чийто показания са опровергвани констатациите на контролните органи, че към момента на проверката не е поддържан регистър на предявените рекламации. Твърди се, че е установено, че такъв регистър се поддържа поне от 01.10.2015 г., който в оригинал бил представен за констатация в КЗП още с депозираното възражение по съставяне на АУАН. От друга страна са изложени съображения, че с оглед вида на търговския обект – заведение за хранене и развлечения, дружеството няма абсолютно задължение за това. Това е така, защото дружеството е търговец, който предоставя услуги, за което задължението за поддържане на регистър на рекламациите съгласно чл.75, вр.

чл.127, ал.2 ЗЗП не е безусловно, а възниква от допълнителна предпоставка в два алтернативно посочени варианта: или при необходимост, когато реално е предявена рекламация, или когато това е разпоредено от контролните органи. В случая не се твърди и не е посочено и установено от АНО една от тези предпоставки да е била налице. Предвид това счита, че нарушение не е извършено. Като друг съществен порок на решението е посочено погрешното и неправилно тълкуване на наведеното твърдение за маловажност на деянието. По тези съображения, поддържани и в съдебно заседание, се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, Директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б., към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, при което решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Предмет на съдебен контрол пред СРС е било издаденото от Директора на РД за областите С., Софийска, К., П. и Б., към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП Наказателно постановление №004701/14.02.2024 г. Със същото на основание чл.233, ал.2 ЗЗП на „МОНО КЛУБ“ ООД, [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.127, ал.2 ЗЗП. Дружеството е санкционирано за това, че при направена на 23.11.2023 г. проверка по повод постъпила жалба на потребител в обект кафе-клуб „М.“, което е заведение за хранене и развлечение, находящо се на посочен в НП адрес, стопанисвано от дружеството, е констатирано, че в Кафе-Клуб „М.“ не се поддържа регистър на предявените рекламации, съгласно изискванията на чл.127, ал.2 ЗЗП.

С обжалваното решение на основание събраните в хода на съдебното следствие доказателства СРС е приел за установена фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП по отношение на това деяние. СРС е приел, че констатацията, че в проверяваното заведение не се поддържа регистър на предявените рекламации не се опровергава от представената в КЗП титулна страница на такъв, започнат на 01.10.2015 г., доколкото същата не са в състояние да удостовери воденето на такъв регистър по надлежния ред. Посредством тази страница, дори да се приеме, че регистъра е имало, не може да се установи, че същият е бил поддържан след посочената дата на завеждането му. Въззивният съд не е дал вяра на свидетелските показания на св. М., с оглед неговата заинтересованост като служител на дружеството относно наличието и поддържането на регистър на рекламациите в процесния обект, както и по отношение на причините за непредставянето му при извършената проверка. При изложен подробен анализ на доказателствата е приел, че нарушението на чл.127, ал.2 ЗЗП е безспорно установено. При извършена цялостна проверка на

материалната и процесуална законосъобразност на НП СРС е приел, че не са допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните превила, поради което го е потвърдил в цялост. В мотивите на решението са разгледани възраженията на жалбоподателя за необсъждане на подаденото възражение по АУАН в НП, както и за маловажност на случая, които мотивирано са приети за неоснователни.

Настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на районния съд за безспорна установеност на извършеното от дружеството нарушение на чл.127, ал.2 ЗЗП. Въззивният съд е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, като анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, извършено от санкционираното дружество. СРС е изложил подробни мотиви в подкрепа на изводите си, които настоящият съдебен състав счита за правилни.

С процесното НП на дружеството е наложена имуществена санкция за нарушение разпоредбата на чл.127, ал.2 ЗЗП, за това, че в стопанисван от него обект кафе-клуб „М.“ на 23.11.2023 г. е установено, че не поддържа регистър на предявените рекламации. На първо място настоящият съдебен състав намира за неоснователно възражението, основано на разпоредбите на чл.75, ал.2 и ал.3 от ЗЗП, че дружеството, като търговец, предоставящ услуга, не е имало задължение да води и поддържа регистър на рекламациите. Съгласно чл.75, ал.2, т.1 от ЗЗП, производителят на стоки или лицето, предоставящо услуга, предприема по собствена инициатива мерки, като поддържане регистър на рекламации на потребителите. А според ал.3, когато е необходимо, производителят на стоки или лицето, предоставящо услуга, предприема по собствена инициатива мерки, като поддържане регистър на рекламации на потребителите, като контролните органи могат да разпоредят на производителя на стоки или на лицето, предоставящо услуга да предприеме мерките по чл.75, ал.2, тоест да води и регистър за рекламациите. Следва да се има предвид обаче, че систематичното място на нормите в глава пета "Безопасност и качество на стоките и услугите", в раздел "Обща безопасност на стоките и услугите", не обуславя допустим от закона облекчен режим за търговците, предоставящи услуги, извън общото задължение за всички търговци за водене на регистър на предявените рекламации по силата на чл.127, ал.2 ЗЗП. Гарантираното от закона право на потребителя на рекламация на стока или услуга не е поставено в зависимост от преценката на търговеца, производителя или дистрибутора дали да води и поддържа регистър на предявените рекламации. Нормите на чл.127, ал.2 и на чл.75, ал.3 от ЗЗП имат различни основания и за нарушение по всяка от тях е предвидена самостоятелна санкция /чл.215, чл. 222 ЗЗП/ като за неизпълнено разпореждане за предприемане на превантивна мярка за безопасност, санкцията е в значително по-висок размер спрямо санкцията за неизпълнение задължението по чл.127, ал.2 ЗЗП. Следователно, дружеството има задължението да поддържа регистър на предявените рекламации във всеки един стопанисван от него обект.

Безспорно в хода на съдебното производство е установено, че при извършената проверка на 23.11.2023 г. регистър на предявените рекламации не е представен на проверяващите. Спорният въпрос е дали от представените в последствие доказателства може да се обоснове извод, че такъв регистър е поддържан в търговския обект. В тази връзка настоящият съдебен състав приема, че правилно и обосновано СРС е извел извод, че само представянето на копие от началната страница

и свидетелските показания на св. М., служител на дружеството, не са достатъчни, за да установяват този факт. В хода на съдебното следствие жалбоподателят е могъл, но не е представил в цялост твърдения за воден регистър на предявените рекламации, за да установи пред съда, че такъв наистина е воден, но само не е представен при извършената проверка. Предвид това настоящият съдебен състав приема, че в съответствие с представените пред него доказателства са изводите на СРС за установеност на нарушението.

Правилна е преценката на въззивния съд и относно липсата на изрично произнасяне на АНО в НП по отношение на подаденото възражение от дружеството по съставения АУАН в смисъл, че не представлява съществено процесуално нарушение, обосноваващо отмяна само на това основание. Настоящият съдебен състав споделя извода, че липсата на изрично произнасяне по същото следва да се тълкува в смисъл, че е прието за неоснователно.

Правилно е прието от районния съд и че случаят не е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. По делото дори не се сочат обстоятелства по извършването, които да разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените нарушения от този вид. За да се приеме, че един случай е маловажен санкционираният субект следва да посочи и да докаже наличието на смекчаващи отговорността му обстоятелства, което в хода на съдебното производство не е сторено.

При извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба. Предвид това решението на СРС, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено НП, следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд - София-град, ХХІ касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4105/09.09.2024 г., постановено по АН дело №6579/2024 г. на СРС, НО, 17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.